

mester, opretter et særligt Borgmesterembede, kan det ikke nægtes, at Retsbetjenten for saa vidt vel bliver lettere stillet, som han ikke faa disse yderligere Forretninger ud over, hvad han har i dette Øjeblik. Men jeg antager ikke, at han vil blive lettere stillet, end han er som Retsbetjent. Han vil ganske vist afgive til Borgmesterembedet Auktionsforretningerne, men han vil paa den anden Side uundgaaelig faa flere Forretninger, idet en væsentlig Del af hans Jurisdiktion bliver en Købstad, medens det tidligere var et Landsogn. Et er nemlig, at man lægger ny Forretninger over til vedkommende Embedsmand, et andet, at man udvider Embedet ved at slaa en anden Jurisdiktion sammen med den nærværende. Naar man husker, hvorledes Forholdene nu ere, er det allerede en meget stor Jurisdiktion. Man anslaaer Esbjerg Indbyggerantal til 13,000, og de Dele af Skads Herred, som ville blive ved Jurisdiktionen, have en Befolkning af over 5,000; saa vidt jeg erindrer, var det 5,200 efter Folketællingen i 1890. Vi have allerede nu en Jurisdiktion, som tæller mellem 18—19,000, og hvis man skulde faa Fanø med, vil den jo blive en Del større. Fanø bestaar ganske vist kun af to Sogne, men de ere stærkt befolkede. Der er efter Folketællingen i 1890 en Befolkning af 3,200, og man kommer altsaa op mellem 21—22,000 og det paa en Tid, hvor Forholdene synes at stille sig saaledes, at en ret betydelig Udvikling kan paaregnes i de kommende Aar eller i alt Fald turde være det sandsynligste. Derfor vilde det upaatvivlelig være det naturligste for Skads Herreds Jurisdiktion, at man uanset, at man opretter et særligt Borgmesterembede, lod denne Jurisdiktion blive, saaledes som den var. Jeg har ogsaa haft Betænkeligheder for Fanø Jurisdiktions Vedkommende. For det første er det haardt for en Befolkning, der har haft sin egen Jurisdiktion, at den skal søge sit Tingsted andetsteds, at den skal have sit Sæde for Jurisdiktionen andetsteds, end den tidligere har haft. Det gælder navnlig, naar Forholdene ere som her, at den Jurisdiktion, som bliver ophævet, er en Ø, som nu bliver adskilt fra sit Tingsted ved et Vand. Det vil medføre uundgaaelige, positive Udgifter for Befolkningen, og det vil navnlig komme til at gaa ud over den fattigere Befolkning. Naar de skulle møde i Retten, ikke som Vidne i kriminelle Sager, men i civile Sager, enten som Parter eller som Vidner, ville de uundgaaelig faa Udgifter for at komme til deres Tingsted.

Men der er dernæst ogsaa andre Betragtninger, der komme frem, nemlig Hensynet til Politivæsenet. Vi maa huske paa, at Fanø er en Grænsejurisdiktion, og at der er et Badested der, hvortil der søger en stor Del Udlændinge, saa at det kunde være meget naturligt, at man havde en særlig Jurisdiktion der. At der hidtil har været en særlig Jurisdiktion der, er navnlig grundet i, at det er en Ø; den er lille, men vi have dog forskellige Jurisdiktioner, der ere mindre end Fanø. Vi have saaledes Skagen, Læsø og ogsaa andre. Jeg har derfor ikke været uden Betænkelighed ved at gaa med til Ordningen for Fanø Vedkommende, men jeg kan ikke nægte, at det, som Forholdene ere i Øjeblikket, lader sig gøre for Skads Herreds Vedkommende. Naar Regeringen først har ment at kunne gaa ind paa at gøre Esbjerg til en Købstad, og at den kun skal have een Embedsmand, kan det ikke nægtes, at det staa saaledes i Øjeblikket, at selv om Fanø kommer til, vil Retsbetjenten ikke faa mere at bestille, end han i øvrigt havde faaet. Hvad det her drejer sig om, er Hensynet til Fremtiden, men hvad der der beroliger mig, er denne Bestemmelse om, at Forandringen ikke skal indtræde straks, men først, naar der bliver Embedsledighed paa Fanø. Hvis Forholdene saa ordnes nærmere ved Lov, er det sandsynligt, at der vil gaa nogle Aar hen — hvor mange det vil blive, er ikke godt at vide, det kan blive faa eller færre — men man faar saa at se, hvorledes Forholdene udvikle sig videre i Esbjerg, efter at den er bleven Købstad. Naar man vedtager en Lov som denne, sker det paa Grundlag af de nuværende faktiske Forhold. Skulde Forholdene, naar der indtræder Ledighed i Embedet paa Fanø, da vise sig at være omtrent de samme, følger det af sig selv, at man vil søge at gennemføre denne Lov. Men jeg anser det for sandsynligt, at man, i hvert Fald hvis Forholdene skulde have forandret sig noget, hvis Esbjerg i de forløbne Aar skulde have udviklet sig meget stærkt og være bleven en Købstad paa Størrelse f. Eks. med Horsens eller Aalborg, saa at det maatte siges at være uoverkommeligt at forøge Retsbetjentens Forretninger videre, vil optage Spørgsmaalet paa ny og muligvis træffe en anden Ordning. Med disse Præmisses kan jeg altsaa tiltræde Forslaget. Den ærede Ordfører udtalte sig om, hvad der skulde ske, naar der indtraadte Embedsledighed for Fanø, og hvorledes Forholdene skulde ordnes i den Mellemtid, der gik hen, inden man kunde faa en endelig